

Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 1013—14.)

Der var ikke stillet noget Endringsforslag til denne Behandling.

Formanden: Denne Sag er kun opført eventuelt, da Udvalgets Erklæring kun har foreligget i 24 Timer istedetfor efter Forretningssordenen i 48 Timer. Sagen er sat paa Dagsordenen efter Regjeringens Ønske, for at den maatte kunne blive forelagt Hs. Majestæt Kongen i Statsraadet imorgen. — Saafremt Ingen maatte begjære Afstemning derover, vil jeg betragte Thingets Samtykke til Sagens Foretagelse som givet uden Afstemning. (Op- hold). — Dette er saaledes Tilfældet. Jeg sætter Sagen i dens Helhed under Forhandling og skal give den ærede Ordfører Ordet.

Ordføreren (Melleman): Som det vil ses af den omdelte Erklæring, har Udvalget troet at burde foreslå det ærede Thing at vedtage Lovforslaget uforandret saaledes, som det er kommet tilbage hertil fra Folkethinget. De Forandringer, som ere foregaaede deri i det andet Thing ere nemlig ikke af den Betskaffenhed, at de have kunnet vække nogen Betænkelighed hos Udvalget. Den vigtigste af de foregaaede Forandringer er den, at man i Folkethinget har vedtaget, at der aldrig skal kunne udnævnes mere end en enkelt Mand til Rigsforstander. Det vil erindres, at saaledes som Lovforslaget blev vedtaget her i Thinget, var Indsættelsen af et Rigsforstanderskab eller af en enkelt Rigsforstander henstillet alternativt. I den af Landsthingsudvalget afgivne Betænkning var det nemlig vistnok med stor Stykke blevet udtalt, at man ansaa det for det Rigtigste som Regel, at der kun blev udnævnt en enkelt Mand til Rigsforstander, men man mente dog, at der mulig kunde forekomme Tilfælde, hvor det kunde være gavnligt, at der var aabnet Udgang til ogsaa at kunne faa indsat et Rigsforstanderskab, bestaaende af flere Medlemmer, hvilket var det, der i Regjeringsforslaget endog var optaget som Regel for de Tilfælde, hvor

Thronfølgeren eller en anden myndig og arbeberettiget Prinds af Kongehuset ikke kunde blive udnævnt til Regent. Smidertid følger det af sig selv, at Landsthingsudvalget, da det saaledes i det Hele selv helbede stærkt til den Anskuelse, at det i det overvejende Antal af Tilfælde vilde være det Rigtigste, at en enkelt Mand udnævntes til Rigsforstander, ikke har fundet sig foranlediget til nu at modsætte sig den Forandring, som Folkethinget i saa Henseende har foretaget, og det saameget mindre, som den høitærede Conseilspræsident har erklæret sig villig til at gaa ind derpaa. Den omtalte Endring har naturligvis medført adskillige Forandringer hele Lovforslaget igjennem, men disse Forandringer er der ingen Grund til at dvæle nærmere ved. — Dernæst har man i Folkethinget vedtaget, at der i den første Linie af § 1 istedetfor „Vortreise fra Riget“ skal staa „Fraværelse“, idet man har ment, at det kunde tænkes, at Kongen, skjøndt han ikke var udenfor Landet, dog indenrigs var saa langt borte fra Regjeringens Sæde, at han kunde finde det ønskeligt at bestikke en Rigsforstander. Dette er naturligvis en Forandring, som man ikke kan have det Mindste imod. — Endvidere har Folkethinget vedtaget, at i Begyndelsen af det 2det Stykke af den samme Paragraf, der lød saaledes: „Dersom Kongen ikke er istand til selv at træffe den fornødne Bestemmelse om Regjeringens Førelse i de ovenangivne Tilfælde, eller han forlader Riget uden at have gjort det“ osv., skulde Udtrykket „forlader Riget“ forandres til „reiser ud af Riget“. Man har i Folkethinget ment, at „reise ud af Riget“ var et tydeligere og bestemttere Udtryk end „forlader Riget“. Det indser Landsthingsudvalget nu vel egentlig ikke, men, da det paa den anden Side aldrig har ment andet med den Redaktion, som det i sin Tid bragte i Forslag, kan det ikke have det Mindste imod, at Udtrykkene ombyttes. — Dernæst har man i Folkethinget i den samme Paragraf indsat en Bestemmelse, som gaar ud paa, at den, der vælges til Rigsforstander, altid skal have over Halvdelen af de afgivne Stemmer. Dette er en Regel, som der ikke kan have Noget imod, og Udvalget her havde ogsaa tænkt sig, at det